

Volgens een verslag uit de N.R.C.:

Komt Theo van Doesburg mededeelingen doen, die niet geschikt zijn de ontlading van de spanning, die over de zaal ligt tegen te houden. Als hij met een ernstig gezicht vertelt: 'de dooden richten zich op in hun graven en beginnen te grijnslachen' en in dien trant doorgaat dan is het geen wonder, dat er in de donker gemaakte zaal een lawaai, gefluit en gebler ontstaat, dat tot een orkaan aanzwelt. Als het weer wat kalmer is geworden, komt hij terug, maar hij kraamt zulk een kranzinnigen onzin uit, dat het publiek moeite heeft rustig te blijven.

Kurt Schwitters was ook dichter, zijn meest beroemde gedicht is 'An Anna Blume', dat hij ook op deze avond voordroeg. Dit poëtische gedicht maakte echter toen weinig indruk. Het verslag in de krant zegt:

Dan komt Schwitters voordragen: 'An Anna Blume'. 'Weiszt du es Anna, weiszt du es schon, man kann dich auch von hinten lesen'. 'Das Weib, entzückt durch seine Beine... Ik hab' keine'⁶). Niemand zal het den aanwezigen kwalijk nemen, dat zij daarvan overstuur geraakten, en als de heer Kurt vervolgens allerlei zonderlinge geluiden maakt, op den bovenkant van den vleugel trommelt, brult alsof de brandspuit moet uitrukken, dan ontketent hij natuurlijk opnieuw een helsch kabaal.

Na de pauze was het lawaai van dien aard, dat de politie een aantal jongelieden uit de zaal moest zetten en dat de hoofdcommissaris op het podium moest komen om de Rotterdammers aan het verstand te brengen, dat men ook personen, met wie men het niet eens is, op een beschaafde manier kan bejegenen.

De toespraken van Schwitters en Van Doesburg werden afgewisseld door pianospel van Mevrouw van Doesburg. Nelly van Doesburg was tien jaren de levensgezellin van Theo van Doesburg, tot aan zijn dood in 1931. Zij was de trouwe medewerkster in de veldtocht van het Dadaïsme, daarbij een voortreffelijke pianiste en zij bracht werken naar voren, die in onze tijd weer meer aandacht krijgen, maar in de twintiger jaren zeer progressief waren. Op de DADA-avonden in ons land speelde zij werken van Satie, Stravinsky, Milhaud, Kodaly en Prokofieff. In Rotterdam speelde zij van de Italiaanse componist Vittorio Rieti één van de drie marsen van de beesten: de militaire mars voor een mier (de beide andere waren: de bruiloftsmars